

יום ד', כ"ב בסיון תשס"ה (29 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בשעות אחר הצהריים של אותו יום, נשלח אליו שליח רכוב על אופנוע והוא נקרא לישיבה דחופה, אליה הגיע אך ממנה לא חזר.

פרשת הריגול

במהלך מלחמת העצמאות מספר מתקנים אסטרטגים של תשתית המים בירושלים נפגעו פגיעות ישירות. פגיעות אלו עוררו חשד כי מיקום המתקנים הועבר ליורים. לאיסר **בארי**, אז ראש המודיעין הצבאי בצבא שזה עתה קם, סופר כי מצאו אצל אחד מראשי המשטרה הבריטית, תרשימים של אתרי חברת החשמל בירושלים. הושמעו דיבורים כאילו יש במסמך פירוט מלא של כל המפעלים לייצור נשק בירושלים, **מה שהתגלה אחרי זמן כלא נכון**. בארי הורה לחקור מיידית מי הדליף את המסמך החשאי הזה לידי הבריטים. הבדיקה נערכה במהירות מבלי להעמיק, והחשד נפל על טוביאנסקי. טוביאנסקי, שאכן היה בקשר עם בריטים שונים, עוד מן השנים שהיה בצבא הבריטי, וחשב שקשרים אלו יועילו לו לקבלת מידע מהם, אכן העביר לידי הבריטים מסמך של אספקת החשמל בירושלים - מסמך שייתכן ואף הוא לא היה צריך להגיע לידיהם, אולם כפי שהתברר לאחר מעשה, מסמך זה לא חשף כלל את תעשיית הנשק של ה'הגנה' בירושלים. בארי שמע שטוביאנסקי מגיע באותו יום לתל אביב, ושלה לקרוא לו לישיבת חרום. ברגע שנכנס טוביאנסקי למשרדי המודיעין בתל אביב, נעצר ונחקר קשות על ידי דוד **קרון**, איסר **בארי**, בנימין **גיבלי** ואברהם **קדרון** שהיה אחר כך מבכירי משרד החוץ הישראלי, ועבד אז גם במודיעין. החוקרים הצליחו להוציא ממנו "הודאה" שהוא אכן העביר את המסמך לידי הבריטים. אלא שטוביאנסקי התכוון למסמך אחר בתוכו משהתכוונו חוקריו. הם הודיעו לו שהוא מואשם במעשה ריגול חמור והוא יועמד לדין עוד באותו יום.

משפט שדה

ביום 30 ביוני 1948 [שכמו אז גם השנה חל מחר, **כ"ג בסיון**] הוכנס טוביאנסקי למכונת שלוותה בידי שתי מכונות אחרות שיצאו מתל אביב לכיוון חולדה, ומשם הגיעו לכפר הערבי לשעבר בית ג'יז שנהרס ימים אחדים קודם לכן. טוביאנסקי הוצא מן המכונת, הוכנס לאחת מכיתות בית הספר, שהיה בניין גדול ומרשים. הוא הוצב למול שלושת שופטיו שהיו לא אחרים מאשר **קרון**, **גיבלי** ו**קדרון**. החוקרים מן הבוקר הפכו עתה לשופטים. עורכי דין לא היו שם והמשפט הסתיים במהירות רבה. בעת שהדיון התנהל, עסק איסר **בארי**, שאיחר למשפט, בהכנת כיתת היורים שנלקחה מאנשי חטיבת "הראל" שהיו באזור. אלו הובאו למקום מבלי שידעו לשם מה הובאו. לאחר שעה קלה הגיעו החוקרים/השופטים לבית זה וכפתו את טוביאנסקי. קשרו אותו בעיניו. הוא הוצב עם פניו אל הקיר, וכיתת היורים נצטוותה לירות בראשו, ואנשיה הרגו אותו בו במקום. ליד הקיר נחפר בור, לתוכו הושלכה גופתו של טוביאנסקי וכוסתה בעפר. **בני ביתו של טוביאנסקי המתינו לשובו**, ומשנקפו השעות וגם הבוקר האיר יצאו לחפשו. במקום עבודתו בחברת החשמל לא ידעו דבר. "הוא נסע אתמול לתל אביב, אמרו לאשה, והבוקר היה אמור להתייצב לעבודה כבכל יום. אין לנו מושג מדוע לא הגיע". מישהו הפנה אותם למשרדי הש"י, שירות הידיעות של ה'הגנה'. בני המשפחה הגיעו לשם ופגשו את יצחק לוי, מי שהיה ראש הש"י. זה סיפר להם שמספר ימים קודם לכן סיים את תפקידו והפנה אותם לבנימין **גיבלי**. כך הסתובבה הגב' טוביאנסקי

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **בניעי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', כ"ב בסיון תשס"ה (29 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מספר ימים וחיפשה אחר בעלה הנעלם, ולא נמצא מישהו שיהיה מוכן לגלות לה את הסוד -
בעלה הוצא להורג. [הסיום, בע"ה, מחר...]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל